

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 17.

Z KRAKOWA DNIA 26 LUTEGO 1823 ROKU WE SRODĘ.

— Z Krakowa. —

Na dziewiętnastym Posiedzeniu Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 28 Grudnia 1822 roku.

Reprezentant Mąkolski Prezydujący w Kommissyi Skarbowey wprowadził pod decyzją Izby Prawodawczej urządzony przez Kommissyją Skarbową projekt do Budżetu przychodów na rok etatowy 1823.

Po odczytaniu szczegółów pozycyi każdego Tytułu Budżetu, Izba Prawodawcza podług opinii Kommissyi Skarbowey decydując Budżet Przychodów Tytułami postanowiła iednomyślnie przychód następny:

Tytuł I. Podatki stałe Złp. 333,304 gr. 24.

Tytuł II. Dochody niestałe Złp. 607,080 gr. 16.

Tytuł III. Intraty z Dóbr Narodowych Złp. 390,248 gr. 10.

Tytuł IV. Prowizye i czynsze reempcyonalne Złp. 34,977 gr. 23.

Tytuł V. Dochody IX. Gmin Miejskich Złp. 68,163 gr. 6-

Tytuł VI. Extraordynaryja Złp. 25,327 gr. 19.

Do których dodawszy z Remanentu roku etatowego 1822. Złp. 6910 gr. 25

denarów 15½ przypada Summa ogólna Przychodu Rzeczypospolitey Krakowskiej na rok etatowy 1823 Złp 1,466,015 gr. 24.

Przy przedstawieniu szczegółowych pozycyi Budżetu Przychodów Kommissya Skarbowa tłumacząc proponowane zmiany względnie projektu Budżetu przez Senat przesłanego oznaymiła.

Co do Tytułu I. w pozycyi 3 offiary 40 grosza nie przyięła odtrącenia 696 Złp. 28 gr. z dochodów Kanonii Krzeszowickiej i Karniowskiej z powodu, iż wyrachowanie Intraty tych funduszów winno być uskutecznione, a mianowicie Dziesięciny z Wsi Prus, która jest częścią intraty tych Kanonii.

Co do Tytułu II. Pozycyi 18 przychodu z robot Aresztanckich położyła Kommissyia wyżej o Złp. 1030 z zasady, że rachunki powiększenie Dochodu, z mnożącey się liczby więźniów, wskazały.

Co do pozycyi 21 tegoż Tytułu dochodu Domów Narodowych Kommissyia Skarbowa objaśniając wyraziła: iż położony dochód odnosi się do Czynszu z Dzierżaw, procenta zaś od Kapitałów pozostałych przy sprzedanych Domach są oddzielone w pozycyi dalszej 32, minus przytem wypada z powodu zburze-

nia Domu pod L. 155 na Zamku, i sprzedany Domu obłąkanym pod L. 609.

Do pozycyi 21 tegoż Tytułu Intrat z Czynszów dzierżawnych Domów Akademickich Kommissya Skarbowa powiększenie przychodu do Złp. 638 podług dawniejszych Budżetów położyła, nie znajdując zasady dla czego by mniej czynić miały, ile nikomu bezpłatnie mieszkania nadawane być nie mogły.

Delegowany Senator Radwański powód zmniejszenia Czynszu z Domów Akademickich oznajmił z ubycia Burs i braku mieszkańców.

Reprezentant Mąkowski Prezydujący w Kommissyi Skarbowej odpowiadając oświadczył, iż z Burs nigdy Intrata nie była rachowaną, uwaga Kommissyi Skarbowej odnosi się do Kollegium Jagiellońskiego i Jurydycznego, w którym są udzielane bezpłatne mieszkania.

Reprezentant Janowski Delegowany z Akademii tłumaczył, iż mieszkania zajęte są na użytek Biblioteki i Kassyera Akademickiego, reszta pozostała bez mieszkańców.

Reprezentant Mąkowski znajdował zajęcie mieszkań przez prywatne Osoby, a szczególniej w Kollegium Jurydycznym przyczem dawanie mieszkania dla Członków Akademii, gdy tego nie mają do pępsy darmo przeznaczonego, poddawał opłacie Czynszu.

Reprezentant Janowski Delegowany z Akademii oznajmił, że Kassyer przy kassie dla bezpieczeństwa nieodłącznie mieszkania zapewnione mieć winien, mieszkający zaś Mechanik Tabor-ski gdy jest potrzebny do naprawy Instrumentów ma dane mieszkania w nagrodę żużonej pracy.

Reprezentant Mąkowski znajdując na Budżecie koszta reparacyi Instrumentów Maszów Akademickich do Złp. 1000 oznaczone, w tych nagrodę dla Mechanika dostateczną oznaczał bez tytułu żądania darmo mieszkania.

Delegowany Senator Radwański natrafił na konieczność pozostawiania Mechanika pod ręką Professorów, i dla tego za Rządu jeszcze Austriackiego mieszkanie w tym celu w Gmachach Akademickich było Mechanikowi przeznaczone, którego prace, gdy nie dadzą się wynagrodzić oznaczoną przez Budżet kwotą, dodatek w mieszkaniu następcza możliwość pokrycia potrzeb reparacyi Instrumentów nieodłącznych od skutecznego wykładu Nauk Fizycznych, Astronomicznych i t. p.

Marszałek Seymu z uwag Kommissyi Skarbowej znajdując przekonanie dla Reprezentacyi iak troskliwie też Kommissya starała się śledzić wszelkie środki pomnożenia przychodów krajowych, oznajmił wskazać te Senatowi dla sprostowania.

Co do pozycyi 22 Tytułu II. dochód z Loteryi do 24000 Złp. przyymując Kommissya Skarbowa zastrzegła użycie tego przy Budżecie wydatków.

Co do pozycyi 48 Tytułu VI. przychodu z Exekutnego, Reprezentant Szczyński Członek Kommissyi Skarbowej głosząc zaległości z tego do Złp. 14000, a wpływ jedynie w kwocie Złp. 238 niespodziewał się, ażeby projektowana na przychod z Exekutnego kwota Złp. 1301 gr. 6 mogła zapewnić przychod rzeczywisty.

Reprezentant Mąkowski uwagi nad wpływem Exekutnego odnosząc do materii rachunków, zasadę położonego

przychodu na przecięciu poprzednich wpływów, oznaczał, nakoniec

Do pozycyi 50 Tytułu VI. przychodu z zwrotu funduszu Rogatkowego Mostowego i Łądowego Kommissya Skarbowa położywszy Przychód wyżej o Złp. 300 przedstawiła za powód, iż funduszowi Rogatkowemu płaci się z ogólnego Budżetu za pociągi, a tak wzajemnie fundusz Rogatkowy powinien zapłacić a prosimative powyższą kwotę.

Reprezentant Kozłowski przymawiając się do przychodu z papieru ciepłego uważał przeciążenie Obywateli w opłacie ciepła, gdy przez Urządzenie hipoteki w drodze Appellacyi od Kommissyi hipoteczney zniewoleni zostaną opłacać ciepło do podania Złp. 2 żądał przeto uchylecia do tychże podań opłaty ciepła.

Marszałek Seymu oznajmiając gotowość Senatu w rozważeniu wniesionej niedogodności, dla ułatwienia Mieszkańcom Kraju wszelkich środków ugruntowania praw własności, wezwał Mowcę o złożenie projektu na piśmie, a ten Senatowi przesłany zostanie.

Następnie Marszałek Seymu polecił Sekretarzowi odczytanie odpowiedzi Senatu i projektu ograniczającego Prawo Regalu do Złota, Srebra i Soli w skutku przesłanych przez Jzbę modyfikacyi tegoż Projektu i Uwag Członków Reprezentacyi na piśmie złożonych na nowo inicjonowanego.

Po odczytaniu odpowiedzi Senatu i Projektu zmodyfikowanego, Marszałek Seymu ogłosił komunikacyą onychże połączonym Kommissyom Skarbowey i Prawodawczey.

Reprezentant Kozłowski z Art: 125 Statutu Urządźającego Zgromadzenia po-

lityczne, uważając, iż projekt i jego modyfikacye odesłane do Senatu po powtórnej inicjatywę, niebyły wspólnie z Kommissyą Senatu i Kommissyami Seymoweymi rozważane, żądał dopełnienia tego przepisu, iak równie i zapewnienia, że większością Art: XIII. Konstytucyi przepisanej w porządku Artyku: 126 Statutu Urządźającego Zgromadzenia polityczne wskazanym, Senat nowy projekt inicjować postanowił.

Marszałek Seymu oznajmił, iż Senat odebrawszy modyfikacye projektu przez Jzbę Prawodawczą przyjęte, iak równie mając udzielone uwagi szczególnych Członków Jzby, z informacyi nakoniec Marszałka Seymu o woli Jzby Prawodawczey, zajął się rozważą projektu, i ten odnosząc do modyfikacyi z nową inicjatywą i zmianami iakie stósownemi bydz użnał przesyła, przez co znaydując dopełniony cel Artyku: 125 i 126 zamierzony, nie pozostać iak w dalszey rozwazce nad przyjęciem projektu zażądać opinii połączonych Kommissyi Seymowych.

Reprezentant Kozłowski zrozważi połączonych Kommissyi Seymowych natrafiając na możność wynalezienia konieczney zmiany projektu, środek zapewniający też zmiany, przez opuszczenie wspólnego działania Kommissyi z Członków Senatu i Kommissyi Seymowych uważał straconym, ile Senat nieprzeformowałby powtórnego projektu, a tak Kommissye Seymowe niewiedzieć nad czym ograniczałyby swe deliberacye.

Reprezentant Mąkowski w komunikacyi powtórnego projektu Kommissyom Seymowym znaydował cel przygotowania deliberacyi nad przyjęciem lub

odrzucając onegoż. — poczem

Izba Prawodawcza postanowiła przesłać projekt Kommissyom Seymowym do opinii.

Na dwudziestym Posiedzeniu Seymu dnia 30 Grudnia 1822.

Reprezentant *Mąkowski* Prezydujący w Kommissyi Skarbowey podnosząc z uwagi Kommissyi Skarbowey projekt do prawa umorzenie podatków w r. 1822 jako *Inexigibilia* kwalifikowanych odczytał projekt z wykazem szczegółowem kwot do umorzenia podanych i opinią Kommissyi Skarbowey za przyjęciem projektu.

Reprezentant *Soczyński* z powodu objęcia projektem podatków do umorzenia podanych od epoki r. 1815, gdy do Reprezentacyi z Art. X. Konstytucyi należą tylko roczne rachunki, uważał przez połączenie z tyłu lat *Inexigibiliów*, znaczne zawikłanie rachunków, i dla tego oświadczył się przeciw projektowi.

Reprezentant *Mąkowski* Prezydujący w Kommissyi Skarbowey dzielił potrzebę odniesienia Księg Kassowych do różnych wpływów i wydatków funduszu ogólnego krajowego. — Co zaś do kwoty podatków projektem do umorzenia podanych przez dopełnioną poprawę redakcyi projektu, iż projektowane pod umorzenie podatki, okazały się być nie wymagalnymi w ciągu roku etatowego 1822 uznawał załatwienie wniosku Reprezentanta *Soczyńskiego*.

Reprezentant *Soczyński* w projekcie umorzenia *Inexigibiliów*, uważał objęcie podatków z realności, które nie exystują, ztąd dla każdej następnej Reprezentacyi przewidując też same zdarzenia, wnosił odłączenie na zawsze podatków od takichże realności.

Reprezentant *Mąkowski* pozostawienie podatku z realności niszczonej, oznaczał za konieczne z uwagi, iż może się zmienić położenie tych realności przez następną sprzedaż lub inne przeznaczenie, a tak z Kadastrem ubytek decydowany być nie może, i nie przeszkadza, ażeby każdej Reprezentacyi dopóki pozostanie ten stan realności, umorzenie przedstawiane było.

Reprezentant *Librowski* z wykazu podatków do umorzenia podanych, przedstawiając szczegółowe pozycje, nie do kładność wykazu oznaczał w podanym podumorzenie podatku dymowym z Pałacu Wielopolskich, gdzie ziedneyże daty i pod jednym numerem Rezolucyi Senatu, dwa razy taż sama kwota jest do umorzenia umieszczona i dopiero przez żądane od Biora rachuby objaśnienie wykazało się, że te kwoty są odłączne z lat dwóch 1820 i 1821 podobnież co do podatków z domu *Leszczyńskiego*, gdy ten rozebrany został, dla następnych Reprezentacyi pozostanie ciągła potrzeba umarzania podatku, a ztąd zawikłanie rachunków.

Marszałek Seymu objaśniając połączenie niewymagalnych podatków z lat kilku z skutku działań Administracyjnych, potrzebujących wprzód dostatecznej rozważki, do kwalifikacyi podatku pod umorzenie, wyraził, iż to połączenie, nie utrudzi rachunków, gdyż w księgach Kassowych, przy podatku każdego roku, respektive zapisane zostanie umorzenie; wnoszone nadto wypuszczenie na zawsze podatków z realności nie exystujących, gdy to zawisło od okoliczności dla śladu ilości podatku, uznawał za niemogące znaleźć miejsca, co regulował do domu *Leszczyńskiego*, którego mo-

że być podniesiony i jako taki podatek dostarczać.

Reprezentant *Soczyński* przyznawał umorzenie podatków niewymagalnych za zasadę ugruntowaną na sprawiedliwości, lecz w przeniesieniu częściowem tychże podatków natrafiał na znaczne trudności w rozpoznaniu rachunków, ztąd przeto umorzenie podatków regulował i na przyszłość, aż do czasu wskazanej przez Prawo Lustracyi Dymów.

Marszałek Seymu, umorzenie podatków za inexigibile podanych oddając wolę Reprezentacyi wniósł zaspokoienie wszelkiej obawy w rachunkowości, przez zapisanie w księgach kassowych, co z tego rodzaju podatku weszło lub ubyło.

Reprezentant *Soczyński*, umorzenie na zawsze podatków, za niewymagalne okazujących się znajdował potrzebnym z tej dalszej uwagi, że Reprezentacye stanowiąc Budżet zasadzają się na przychodzie idealnym, ciągnącym konieczny deficit i dla tego oświadczając się przeciw projektowi żądał kreskowania.

Delegowany Senator *Radiwański*, uwagi Reprezentanta *Soczyńskiego*, uznając za wniosek odnoszący się do odsunięcia trudności w rachunkach, nastroczał użycie tegoż oddzielne, bez ubliżenia przedstawionemu projektowi, którego z udowodnionych przeszkód ściągnięcia przedstawionych podatków, zasługuje na przyjęcie przez Reprezentacyę.

Reprezentant *Soczyński* oznajmił, że w swych uwagach ma na celu modyfikacyę projektu w oddzieleniu Inexigibiliów z roku na rok i umorzenia na zawsze podatków z tych realności co nie exystują.

Marszałek Seymu, oświadczył, iż z Statutu Organicznego, gdy Kommissye

Seymowe nie proponuje modyfikacyi projektu, rozważa tylko nad samym projektem w przyjęciu lub odrzuceniu onegóż miejsce znajduje, a w szczególe względnie projektu wprowadzonego gdy uwagi Reprezentanta *Soczyńskiego*, potrzebę przyjęcia projektu utwierdzaając nie tamęją onegóż przyjęcia, radził przystąpić do przyjęcia projektu, zostawiając uwagi do użycia Senatu, którego z przedstawionych spostrzeżeń korzystać nie omieszką.

Tegóż zdania był Reprezentant *Kozłowski*, co do niemożności dopuszczenia modyfikacyi projektu, gdy Kommissye Seymowe teyże niewprowadzają.

Gdy Reprezentant *Soczyński*, obstaając przy modyfikacyi projektu, oświadczył się przeciw projektowi, Marszałek Seymu poddając projekt decyzyi Izby Prawodawczej większością głosów, ogłosił kreskowanie, przez skutek którego, gdy za projektem okazało się kresk 27 przeciwko 5, Reprezentant *Soczyński* przymawiając się przedstawiał, że projekt wprowadzony z Artykułu 18go Konstytucyi, ulega decyzyi 7/8 częściami głosów.

Marszałek Seymu wywodząc przepis umorzenia Inexigibiliów z oddzielnego Reskryptu Kommissyi Organizacyoney, oddającego tę władzę Reprezentacyi, uważał w tym prawo Budżetu, a tak w decyzyi ulegające większości głosów.

Reprezentant *Soczyński* z uwagi, że przedmiot umorzenia Inexigibiliów, wynika z inicjatywy Senatu w formie projektu do prawa, nie zaś z Budżetu, obstawał za decyzją onegóż 7/8 częściami głosów.

Reprezentant *Kozłowski*, deliberacyą nad oznaczeniem jak projekt ma być decydowanym, uważał za ukończoną z powodu dopełnionego już kreskowania, przed którym przez Marszałka Seymu wyrażnie oświadczenie decyzyi projektu większością głosów od Izby Prawodawczej przyjęte zostało.

Reprezentant *X. Sołtyk* w wątpliwości decyzyi projektu, czy ten z inicjaty-

wy, lub też Budżetu wypływa przedstawiał za środek poddania tej kwestyi decyzji Izby Prawodawczej.

Reprezentant *Darowski* przykładem poprzednich wypadków oznaczających wątpliwość z ducha Konstytucyi wynikającą, oddawał władzy Marszałka zażądanie od Senatu rozwiązania wątpliwości.

Reprezentant *Kozłowski* uznając możliwość wytłómaczenia sobie Konstytucyi każdemu z Członków Reprezentacyi przez ukończenie kreskowania w duchu zapowiedzianej przez Marszałka większości głosów, projekt za przyjęty uznawał.

Marszałek Seymu z powyższych uwag niezrobionych przed kreskowaniem wątpliwości co do porządku decyzji projektu większością głosów, w kreskowaniu stosownie do tejże większości utwierdzone działanie znajdując, po wypadku z rezultatu kresk niewłaściwym uważał zwracać się do deliberacyi nad porządkiem decydowania już ukończonym.

Reprezentant *Soczyński* z Artykuł 13 Konstytucyi wyraźny przepis decyzji projektu do prawa 7/8 częściami głosów czerpiąc, gdy projekt *Inexigibiliów* obejmuje zmianę w prawie, do przyjęcia onegoż powyższą ilość głosów konieczną znajdował.

Reprezentant *Mąkowski* w projekcie *Inexigibiliów* nieuwzględniając zmiany prawa lecz tylko postanowienie ilości podatków niedających się ściągnąć, zostawiał Senatowi rozagę czy projekt większością głosów decydowany, może być w wykonanie wprowadzony, i dla tego radził wyrazić w odczwie do Senatu ilość głosów za i przeciw projektowi z skutku kreskowania wykazującą się.

Reprezentant *Soczyński* znalazł się zaspokoionem przez wniosek Represen-

tanta *Mąkolskiego* żądając, ażeby wyrażnie domieszczone została ilość kresk za projektem 27 przeciwko 5 uzyskana, co też Izba Prawodawcza przy Odczwie do Senatu zapisać postanowiła.

Leon Chwilibogowski,
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 17 Lutego.

Wyjechał w tych dniach z Warszawy do Petersburga JW. Stefan Hr. Grabowski, Jenerał Brygady, Radca Stanu, Zastępca Ministra Sekretarza Stanu. Wyruszyła już także część jego Kancellaryi, a reszta uda się tamże w tym tygodniu.

Z Londynu d. 7 Lutego.

Podług doniesień z Brighton zdrowie N. Króla polepsza się i nie zachodzi wcale żadne niebezpieczeństwo. Xże Jorku zachorował także.

Po odczytaniu d. 4 mowy Królewskiej przystąpiono w obu izbach do uchwalenia addressów podziękowania. W niższej izbie P. Brougham miał z tego powodu długą mowę, w której między innemi wyraził: iż spodziewał się, że urzędnik koronny zarówno odznaczający się zdatnością i światłem mieć będzie godnieyszą Parlamentu Angielskiego mowę i pamiętać, iż jeżeli wojny uniknąć nie można, poda Parlamentowi dogodne środki do utrzymania powagi korony, niepodległości kraju i zasad, które wszystkie oświecone kraje za wspólne poczynają. (Mowa ta z żywemi oklaskami przyjętą została.) Aże Pan Canning nie znajdował się w izbie niższej przeto P. Peel zbijał mylne twierdzenia P. Broughami. Mówił: że Angliia stara się nayusilniey o utrzymanie pokoju między Francją i Hiszpanią, i że iakkolwiek mała tego jest nadzieia, postanowieniemiey wszelako jest utrzymać ścisłą neutralność, lecz niemniey znajdując się w sta-

nie do rozpoczęcia w potrzebie wojny. Czas okaże, iż Anglija umiała utrzymać charakter narodowy przez utrzymanie zasady, że każdy kraj ma prawo uprządkować swoje sprawy. Nie ukrywał zresztą, iż pragnęłaby przez samą Hiszpanią widzieć zrobioną zmianę w konstytucyi, i twierdził, że mamy prawo, a nawet obowiązek to iey radzić. Dalej usprawiedliwiał wmieszanie się obcych Mocarstw do spraw Włoskich.

W wyższej izbie Lord Stanhope żądał, aby dołączonem do adresu było ubolewanie izby nad teraźniejszym nadzwyczajnem poniżeniem narodu, i sposob onego odwrócenia. Margr. Landdown mówił, iż w mowie Królewskiej spodziewał się co innego słyszeć o stosunkach zagranicznych, a mianowicie między Francją i Hiszpanią, i tam dalej. Hrabia Lwverpool miał potem następującą mowę: "Nie byłbym zabrał głosu, gdyby zacny Lord (Stanhope) nie był wniósł dodatku do adresu. Ubolewam tem więcej na tem, że starał się przez to przerwać pożądaną jednomyslność dnia dzisiejszego. Co się tyczy pierwszych paragrafów mowy Królewskiej, te opierają się na zasadach wyrażonych w nocie Lorda Castlereagh d. 19 Stycznia 1821. Nie waha się Rząd J. K. Mci. uważać sprawę Hiszpanii i iey konstytucyją jako od siebie zawisłą i od nikogo nie zależącą. Hiszpania uchwaliła sobie konstytucyją podczas wojny i ta została przez Angliją uznana. Jeżeli ta konstytucya była błędną, co jest podobnem w okolicznościach, w jakich była ułożoną, tedy mogła być przyrzeczoną i przez prawego Monarchę, który ją przyjął, poprawioną. Gdyby to Monarcha był na ówczas uczynił, lud byłby mu wdzięczny. Z powodu po-

stąpienia Hiszpanii nie da się zastosować prawo mieszania się, które względem innych krajów mogło mieć miejsce. Z innego względu uważane to postąpienie Hiszpanii jest jeszcze ważniejszem. Lękano się rozszerzenia zasad, które przyjęła, dla przywrócenia swej konstytucyi, lecz postępowanie iey okazało, iż wcale niepragnie rządzenia w innych krajach zmiany i dała tego niezaprzeczone dowody. Ale oprócz ważnych tych uwag przyznać trzeba, iż Hiszpania wstrzymała się dotąd i spodziewam się, że i nadal wstrzyma od wszelkiej zbrodni lub gwałtu. Tak rzeczy biorąc nie może nikt powątpiewać o regularnem postępowaniu Ministrów J. K. Mci. Możnaż wyrachować skutki, jakie pociągnęłoby za sobą gwałtowne usiłowanie obalenia konstytucyi Hiszpańskiej? Jakaż powinna być polityka kraju naszego? Bez zaprzeczenia musi on być w gotowości do objawienia bez wahania się zasad swoich, do odwrócenia niewyrachowanych nieszczęść i niedopuszczenia, aby istotnie przyszło do kroków nieprzyjacielskich. Na takich zasadach opieram moje widoki, które nie zupełnie zgadzają się z widokami zacnego Margrabi, i sądzę, iż dobitniejsze wysłowienie się w mowie Królewskiej lub w addressie do Króla byłoby zawczasem. Taka mowa oznaczałaby odrzucenie korzyści, które jeszcze dobrze użyć można, bo nie waham się powiedzieć, iż po wszystkiem co zaszło, pozostałe jeszcze możność przyjacielskiego porozumienia się. Jeszcze jest cokolwiek nadziei, a poki ta pozostała, sprzeciwiałoby się polityce i powadze naszego kraju wyrzeknąć to, co w przyszłości posłużyć może za środek pojedna-

nia. Sądzę, iż dostatecznie wytłómaczyłem się względem słuszności sprawy Hiszpanii; co do ostatniego punktu uczucia moje niemniej zgodne są z uczuciami zacnego Margrabi, to jest względem skutków, jakie wojna nie tylko na Hiszpanią i Francją, ale nawet na całą Euroę ściągnąć może. Co zaś do postępowania kraju naszego w położeniu, w jakim się znaleźć może, każdy może być pewnym, iż polityką jego jest neutralność. Lecz mówiąc to, nie przypuszczam myśli, iakoby Anglii nie była w stanie prowadzenia wojny, gdy takie okoliczności nastąpią, iż nie pozostanie iey iak tylko wybor między wojną i poniżeniem. Jestem owszem przekonany, iż gdy Parlament przyłoży się do utrzymania naszego kredytu, a honor nasz wymagać będzie wojny, kraj nasz będzie ią w stanie prowadzić. Wyznaię wszelako, iż po natężeniach, które Anglii niedawno uczyniła, i po rozważeniu stanu Europy, skoro zgadzałoby się z honorem, sprawiedliwością i bezpieczeństwem bez uchybienia obowiązków względem Sprzymierzyńców, najożądniejszą dla nas byłaby neutralność. Ale jeszcze nie nadeszła chwila do roztrząszenia tego pytania. „

Adressy zostały w obu izbach bez oporu uchwalone, i Królowi w Brighton złożone.

Zachodzi tu powszechne przekonanie, iż Ministerium nasze pracie najsilniej nad utrzymaniem pokoju, ale obławienie swej polityki, iaką zachowa, gdyby pomimo jego starań wojna wybuchnęła, zostawia do powzięcia wiadomości o postanowieniach Francji lub innych Mocarstw.

P. Robert Wilson udać się ma do Hiszpanii. — Jenerał Pepe przybył tu

z Lizbony.

Zapewniają, że P. Felix Berto pokazał się iako pełnomocny Minister nowego Rządu w Rio-Janeiro; lecz P. Canning oświadczył mu wyraźnie: że Anglii nie uznaie Rządu od którego mieni się być Posłem.

Słychać, iż obecni tu deputowani od Rządu w Peru prosili Lorda Wielkiego Podkórmorzego o bilety, znaydowania się z ciałem dyplomatycznym przy otworzeniu Parlamentu, ale odmówił im, ponieważ ich Rząd nie jest jeszcze uznany.

Z Paryża piszą pod d. 30 z. m. że trzy tamteysi kupcy zakupili przed 3m, tygodniami wszystek cukier, gdzie go tylko dostać mogli, tak, iż przed 10 dniami ofiarowano im już 100,000 Fr. zysku, lecz nie przyjęli, a teraz powiększyła się jego cena 10 razy.

Z Werakrux piszą, iż wysłane przez Cesarza Jrurbide woysko przeciw Guati. mała zupełnie zniszczone zostało.

Protektor Peru, Jenerał San Martín złożył swój urząd. W wydaney z tego powodu odezwie wyraził między innemi: „Byłem świadkiem ogłoszania się Chili i Peru niepodległemi, i przestałem urzędować. Obecność szczęśliwego wojownika iakkolwiek jest nieinteressowany, czyni niespokojnemi nowo utworzone kraie. Bolesno mi jest słyszeć, iż chciałem się narzucić waszem panem. Gotowy na każdą ofiarę dla oyczyzny, nie pragnę iak tylko być obywatelem. Peruwianie! zostawiam wam Reprezentacją; zwycięstwo wasze będzie wielkiem, jeżeli położycie w niej zupełną ufność, a jeżeli tego uchybiecie, zgubi was bezrząd. Oby mądrość przewodniczyła waszem sprawom i zapewniła waszą szczęśliwość! „

DODATEK DO N^{ro} 17. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 26 LUTEGO 1823 ROKU WE SRODĘ.

Z Paryża d. 8 Lutego.

Oznaymione dotąd urządzenie wojska w Pireneach tak daley pisma tutejsze prostują: Naczelnym Wodzem wojska w zachodnich Pireneach jest Xże Angouleme, a Jenerał Guilleminot naczelnikiem głównego sztabu; pierwszą dywizyą dowodzi Jenerał Molitor; drugą Baron Damas; trzecią Jenerał porucznik Bourke; czwartą Jen. por. Vicehrabia Obert; jazdą Jen. por. Vicehrabia Caster; artyleryą Jen. por. Tirlet; inżynierami Jen. por. Dode. Drugiego wojska składającego się z dwóch dywizy, naczelnym Wodzem jest Xże Hohenlohe, a dywizyami dowodzą pod nim Jenerawie Canuel i Conchy. Trzeciem wojskiem w wschodnich Pireneach dowodzi naczelnie Jenerał porucznik Lauriston, a pod nim pierwszą dywizyą Jen. por. Hr. Curial, drugą Vicehrabia Donadieu, trzecią Vicehrabia Pamphile - Lacroix; pierwszą dywizyą jazdy Jen. por. Roussel - d'Hurbal, drugą Jen. por. Vicehrabia Daumont; artyleryą Marszałek polny Baron Berge; naczelnikiem głównego sztabu jest P. Despres. Odwodem gwardyi Królewskiej dowodzi Marszałek Xże Reggio; pod nim piechotą Jen. por. Bourmont, a jazdą Jen. por. Bourdesoult.

Za wybuchnieniem wojny obie dywizye pod Xciem Hohenlohe w kroczyć mają razem z Zachodnio - Pireneyskiem wojskiem do Hiszpanii, a potem posłanemi być do Arragonii.

Narodowa gwardya osadziła wczoray 17 stanowisk straży, ponieważ wyruszyła już rząd część osady.

Stosownie do rozporządzenia z d. 2 b.m. mają być 4 nowe pułki liniowe piechoty utworzone, każdy o 3 batalionach, a do pułków, które składają się tylko z 2 batalionów, mają być przydane trzecie.

Xiężna Angouleme pożyczyć miała wojsku wiary 20 mil. Fr. które dopiero w ten czas będą zwroczone, gdy Rejencyia istotnie obemyie rządy nad Hiszpanią.

Były Poseł Hiszpański, Xże San Lorenzo, wezwał wszystkich mieszkających w Paryżu Hiszpanów, aby żądali paszportów, dla wyjazdu za 10 dni do Hiszpanii.

Nadeszły z Madrytu list wyraża: Poruszenia Bessieres z Mequinenzy ku Madrytowi, okazują widocznie iak w osobliwym stanie znajduje się Hiszpania. Większa część wicśniaków sprzykrywszy sobie zaburzenia jest na wszystko

obojętną; dla tego dopuszczają poruszeń małym kupom, które przy przywiązaniu do panującego stronnictwa łatwo wstrzymaćby mogli. Tak więc Bessieres przybył do Saragossy, Siguenzy i Guadaluaxy, starając się wszędzie podburzyć mieszkańców miast przeciw Stanom. Wsteczne poruszenia Hr. Abisbal ku Madrytowi, po oznajmionem pobiciu i rozpędzeniu wojska Bessieres, zdaje się wskazywać nowe niebezpieczeństwa, które nam jeszcze nie są wiadome. Może w tym celu Bessieres rzucił się na Cuenza, gdzie ciągle znajduje się wielu niechętnych, i przebiegł okolice Segowii i Burgo, gdzie Merino zawsze jest czynnym. Te związki royalistów ukrywać mogą wielki plan. Wsteczne poruszenie Hr. Abisbal mogło nawet nastąpić z obawy, aby stolica przy niewielkiej liczbie konstytucyistów nie oświadczyła się przeciw Stanom. Zgoda to wszystko oznacza obawę i niespokojnymi czyni Communerów.

Jedno z pism Angielskich tak pisze o Hiszpanii: Stan Hiszpanii nie każe długiej spodziewać się wojny. Pisma Francuzkie mówią nie tylko o znacznem wojsku, które na końcu tego miesiąca będzie gotowe do drugiego, ale nawet o zapasie 40 mill. Fr. z r. 1821 i takąż kwotę zostanie się z tego roku, nie licząc innych summ, które użytymi jeszcze być będą mogły do służby wojskowej. Coż Hiszpania na przeciw temu okazuje? Niema ani wojska, ani pieniędzy, skarb jest wypróżniony, a wojsko w największym nieładzie. Zapewniają, iż liberaliści wysłali jednego z swoich mówców do Hiszpanii, dla nakłonienia panującego stronnictwa, aby nie przypuszczało rzeczy do ostateczności.

Zmiana, którą P. Barente w adressie

od izby Parów do Króla proponował jest następująca: "Znawzywsem ukontentowaniem powzięliśmy nadzieję, którą W. K. M. wyraziłeś jeszcze względem utrzymania pokoju. Przekonanemi jesteśmy, iż życzenie Oycowskiego Serca W. K. Mci zmierza do ochronienia ludu swojego od wojny, która najdroższe przedmioty oyczyzny i najświętsze zasady narodowej niepodległości, na których opiera się honor i bezpieczeństwo tronu, wystawićby mogła na niebezpieczeństwo.", — Talleyrand popierał tę zmianę i między innemi wyraził: "Dziś upływa właśnie lat 16 jak owczesnemu władcy odradzałem wojnę z Hiszpanią i popadłem w niełaskę. Szczególniejszy zbieg okoliczności wymaga, abym podobnie rzucił prawemu naszemu Królowi.", Większość odrzuciła jednak zmianę i Talleyrandowi zabroniono przystępu do Dworu.

Z Bourg-Madame d. 16 Stycznia.

Z okolicy Urgel słyszano tu mocne z dział strzelanie. Sądzą, iż zamek tamtejszy z niedostatku żywności, w krótko poddać się będzie musiał. Wściekłość i zagnętnienie doszły w nieszczęśliwej Hiszpanii do najwyższego stopnia i więcej tam ludzi ginie przez mord niżeli w boju. Rotten, rodem Szwajcar i brygadier w wojsku Míny, ma szczególnie odznaczać się okrucieństwem i w kilku dniach 32 mieszkańców miasta Berga kazał zabić, mając ich w podejrzeniu, iż trzymają z wojskiem wiary. Miał także kazać zapalić wieś, ponieważ nie dosyć dzielnie broniła się przeciw wojsku wiary. — W tej chwili rozchodzi się wieść, że miasto Berga spalone zostało. (Dzien. Sporów.)

Z Madrytu d. 29 Stycznia.

Obawa napadu Madrytu przez kor-

puł wojska wiary pod Bessieres upadła, ponieważ Bessieres przez generałów Empinado i Odonel na głowę pobity został. — Generał Salamanka, dowódca Guadaluaxy, dostał się raniony w ręce facyjjonistów. Przeprowadzono tu do 200 poymanych ludzi z wojska wiary.

Ciągle czynione tu są patryotyczne składki na uzbrojenie wojsk. Kilkanaście prywatnych osób posłało stojącemu w Guadaluaxara wojsku 4000 trzewików w podarunku.

Przybył tu Lord Fitzroy Somerset i miewa częste naradzenia z naszymi Ministrami.

Wyznaczona kommissyia do rozstrząśnienia zdarzeń w d. 7 Lipca zdała d. 22 b. m. o nich Stanom sprawę, do której dołączonych było tyle urzędowych dowodów, iż czytanie ich trwało trzy godziny. Po przełożeniu historycznych czynów, nastąpiła nagana postępowania większej liczby radców stanu, generała dowodzącego Morillo i Prefekta San Martín. Większość kommissyi była za pociągnięciem wszystkich pod sąd, a mniejszość tylko prefekta. Stany nakazały wydrukowanie całego zdania sprawy, wraz z dołączonemi dowodami, i udzielenie iczy całej Hiszpanii. — Na onegdajszem posiedzeniu odczytane zostało pismo Ministra wojennego, w którym żąda upoważnienia do poruczenia wojskowego dowództwa w prowincyi Madryckiej Radcy stanu Balasteros. Lecz Deputowany Arguelles żądał, aby wniosek opiewał w ogólności: że Stany upoważnią Rząd, iż wedle potrzeby użyć może radców stanu i na tę chwilę przypuszczają połączenie kilku urzędów. Minister cofnął swój wniosek, a projekt Arguelles przyjęty został.

Od granic Tureckich d. 28 Stycznia.

Kampania roku zeszłego zaymie dla Greków znakomite w dziejach miejsce. Ograniczeni sami w sobie, okazali moc i wytrwałość, których im nawet ich nieprzyjaciele zaprzeczyć niemogą. W mieście Luty m uderzyła na nich eskadra z 72 żagłów złożona z 7000 lądowego wojska, z których do Patras wysiadłych niedostawało już na końcu Marca 5000 ludzi. Choroby i miecz dowodzonych przez Kolokotroniego Chrześcían wytepiły Muzułmanów, i z uciekłych do Lepanto 3000 nie pozostało iak 500. Podanie się Suli, od 500 Chrześcían bronioney, kosztowało w Sierpniu Chruszyda Baszy nim opuścił Epir 5000 ludzi, a potem obu Seraskierów Ruszczuka i Omer Baszę 8000 ludzi. Wojsko Dramy Ali, które w liczbie 28,000 ludzi d. 6go Sierpnia weszło do Morei, zmniejszyło się do 6000 ludzi, którzy teraz opasanemi są w zamku Korynckim. Rachują do 13,000 Turków, których miecz i morowe powietrze w Kandy wytepiły. W pięciu potyczkach, które w Termopilach zaszły, zniszczył Odysseusz 15,000 Turków; a 6000 innych zginęło w Wrześniu w Padradik i w górach Agraphy. Nakoniec Omer Basza utracił w Listopadzie w Etolii 9000 ludzi, a dodawszy do tego 4000 maytków, których przy zapaleniu flotty pod Scio i Tenedos balwany morskie pochłonięły, strata Turków w r. 1822 wyniesie do 38,500. Do tej straty dodać jeszcze można, że Grecy zabrali w Marcu 9 przewozowych statków z pierwszej z Stambułu wyszłej eskadry; spalili admirałski okręt na przedporciu Scio i zniszczyli 4 wojenne okręty, a w potyczce z d. 10 na 11 Listopada pod Tenedos przez

ogień, zatopienie i zabranie 26 wojennych okrętów.

Z Stambułu piszą pod d. 10 Stycznia, iż panuje tam ciągle spokojność i Janczarowie zachowują się skromnie. O ich wychodzie, chociaż Porta głosiła, iż niektóre kompanie same do tego się oświadczyły, nic nie słychać.

Grecy na Archipelagu ciągle czynią poruszenia i raz tu, drugi raz owdzie lądują, bez przedsięwzięcia głównego zamachu. Na wyspę Scio wysadziły oddział wojska, poczem Basza cofnął swoje siły do twierdzy. Posłali mu zagrażające pismo, iż w krótkce powrócą, ale **wprzód** chcą Mitelenę zdobyć.

Naywiększe stopnie zimna.

Dnia 16 Lutego 1823 stopni mrozu —	1, 4
— 17 . . . —	2, 4
— 18 . . . —	4, 6
— 19 . . . —	5, 0

Dnia 24 i 25 Lutego 1823.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korze	1. gr.	2. gr.	3. gr.	4. gr.
— Pszenicy	16 15 15 15	15	—	14 —
— Żyta	16 15 15 15	14 15	—	—
— Jęczmienia	13 — 12 15	12	—	—

D O N I E S I E N I A.

Stado Merinosów z owczarniów Francuzkich. — Już dawniej miałem zaszczyt oznajmić, iż w r. 1819 z Francyi wprowadzone z oryginalnych owczarni w Malmaison i Chanteloup pochodzące stado Owiec - Merinos znajduje się teraz w Piorzkowie (w Woiewództwie Sandomierskiem, o dwie mil od Opatowa, a 5 od Kielc.) — W tym roku jest znówu 40 sztuk jednorocznych, a 30 dwóch, trzech i czteroletnich Baranów do sprzedania, z których sztuka na wybór pojedynczo sprzedaje się po Czer: Żł: 15, a biorąc razem 10 sztuk po Czer: Żł: 12. — Dla rozpoznania dokładniej tego gatunku owiec i pewniejszego wyboru, wzywam nayunieżnie wszystkich Miłośników chodowania owiec, aby raczyli to stado w zupełnej wełnie przed strzyżą do 15 Maja widzieć i rozpoznać, donosząc oraz, iż przeciwnie okoliczności zrzadzić mogą wyprowadzenie całego tego stada za granicę.

P. Weyer, z Akwisgranu.

Eleonora z Dębowskich Wodzicka mieszkająca w ulicy S. Anny pod N. 305 uwiadomia wszystkich Kupców różnego wyznania i rozmaity handel prowadzących, równie iako i Rzemieślników, tudzież Piekarzy, Rzeźników, Rybaków, &c, iż wszystko płaci zawsze gotowemi pieniędzmi, a przeto żaden dług na rejestr brany, nie będzie od niej przyjęty, i to co rok Gazetami obwieszcza. — W Krakowie d. 24 Stycznia 1823 r.

— Owsa	9 — 8 15 — — —
— Jajół	30 — 30 — 28 — — —
— Grechu	18 — 17 19 17 — — —
— Ksepaku	28 — 27 — 26 — — —

Towarzystwo Przyjaciół Muzyki.

Ma zaszczyt Szanownych Członków i Amatorów uwiadomić, iż odtąd Muzyki swoje popisowe miesięczne dla wielu powodów nie w Sali W. Knotza, lecz w Amfiteatrze Szkół Nowodworskich przy ulicy S. Anny za uzyskaniem pozwoleniem odbywać się będą i przypadająca za ten miesiąc w Niedzielę dnia 2 Marca r. b. Muzyka tamże odgrana zostanie.

TEATR NARODOWY.

We Czwartek d. 27, na zakończenie abonamentu w miesiącu Lutym dana będzie nowa Komedia we 2ch aktach, tu jeszcze nie grana, wierszem z Molierra na język polski przez P. Dmóchowskiego przełożona, pod nazwiskiem: *Natrety*. — Zakończy Drama w 2 aktach: *Dom Sierot*.

W Niedzielę zaś, d. 2 Marca dana będzie Opera w 2 aktach: *Angiolina*.

LOTERYIA KRAIOWA.

W 22 Ciągnięciu dnia 26 Lutego r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

15. 90. 9. 20. 39.